

ved skulde bidrage til at udsætte Lovens Udgivelse for Fare; og dette siger jeg ikke, fordi jeg anseer Loven for saa overmaade fortræffelig, men fordi alle praktiske Mænd, som have haft med Sagen at gjøre, have sagt mig, at den nuværende Havnecommission — dette være sagt uden den mindste Forklemtelse for alle de hæderlige Mænd, der have Sæde deri — er i en Slags Oplosningstilstand, idet der ikke er nogen enkelt Mand, for hvem det at varetage Havnens Tare er Hovedsagen, og fordi de Mænd, der ere samlede i Commissionen, alle have deres fulde Andeel i andre Forretninger, saa at der endog saa fra Tid til anden er hengaaet meget lange Mellemrum, hvori der ikke engang er afholdt Møder. Det skulde altsaa gjøre mig meget ondt, om den Udvej, som her aabnes til at faae en enkelt Mand ansat, der kan varetage Havnens Tare, og den praktiske og hensigtsmæssige Vej, som her er paa viist til at faae mangfoldige Spørgsmaal, som tildeels siden Slutningen af det 17de Aarhundrede have været uklare og uafgjorte, løste, skulde forspildes et heelt Aar; men jeg kan i det Dieblik, der skal voteres om det foreliggende Spørgsmaal, ikke give min Stemme til Noget, der forekommer mig saa uhenigtsmæssigt og principstridigt som det, der indeholdes i Lovforslaget i den Stikfelse, det er kommet til os.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, sattes Forslag af Indenrigsministeren ad 4:

§ 4 udgaae Ordene: „med et Aars Døsigelse“
under Afstemning og
vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

Lovforslaget i dets Heelhed sattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Det vil af den omdeelte korte Betænkning sees, at, idetmindste efter Udvalgets Mening, flere af de Forandringer, der ere foregaaede i Lovforslaget, siden det sidst var her, ikke kunne ansees for Forbedringer. I saa Henseende skal jeg ikke tale om, at Functionstiden for Havneraadet er nedsat fra 8 til 6 Aar. Det er naturligtvis, kan jeg gjerne sige, en Smagsag og Noget, der ikke vedrører Principet. Ogsaa synes det at være meget lidet vigtigt, at Ordet: „Havne directeuren“ er udgaaet og „Havne capitainen“ er blevet sat istedetfor, og jeg nævner det kun for hertil at knytte nogle historiske Oplysninger om denne Benævnelses Skabne. I Landsstingsudvalgets Bearbejdelse af Udfastet undlod man med Flid at bruge det traditionelle Ord „Havne capitainen“, fordi vi troede, at det havde en saa aldeles bestemt militair Klang, og just fordi der var flere af Udvalgets Medlemmer, der ansaae det ikke for ønskeligt, at det Princip skulde slaes fast, at det skulde være en Søofficer. Vi antage, at der kunde være flere Hensyn, der gjorde det hensigtsmæssigt, at andre Personligheder udenfor disse ved Valget af denne Postis Besættelse stode til Regeringens Raadighed, og at det maaskee var ønskeligt, at der valgtes en praktisk Koffardmand, der ifølge sin hele Stilling havde lettere ved at sympathisere med, hvad der maa ansees for at være i Skibsfartens og Handelens Interesse.